สรุปสาระสำคัญ
พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก
พ.ศ. 2558

สารบัญ

ภาษีการรับมรดก 1
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดก (หมวด 2) 3
ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก (หมวด 2) 5
การคำนวณมูลค่าทรัพย์สิน การคำนวณภาษี และอัตราภาษี (หมวด 2) 6
การยื่นแบบและการชำระภาษีการรับมรดก (หมวด 3) 9
การผ่อนชำระภาษีการรับมรดก (หมวด 3) 10
การประเมินภาษีการรับมรดก (หมวด 3) 11
อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน (หมวด 3) 12
การขอคืนเงินภาษีการรับมรดก (หมวด 3) 13
อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สิน (หมวด 3) 14
การอุทธรณ์ (หมวด 4) 15
เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม (หมวด 5) 16
บทกำหนดโทษ (หมวด 6) 17

ภาษีการรับมรดก (Inheritance Tax)

คำว่า “มรดก” ตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 มิได้มีการกำหนดความหมายของมรดกไว้โดยเฉพาะ แต่เมื่อพิจารณาความหมายของ คำว่า “มรดก” ตามมาตรา 1599 มาตรา 1600 และมาตรา 1601 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้วางหลักไว้ว่า เมื่อบุคคลใดตาย มรดกของบุคคลนั้น ย่อมตกทอดแก่ทายาท และทายาทอาจเสียไปซึ่งสิทธิในมรดกได้โดยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ กองมรดกของผู้ตาย ได้แก่ ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย ตลอดทั้งสิทธิ หน้าที่และความรับผิดต่าง ๆ ด้วย ซึ่งทายาทของผู้ตายต้องรับสืบทอดไปทั้งทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ตาย อย่างไรก็ดี ทายาทอาจจะต้องรับผิดไม่เกินมูลค่าของมรดกที่ตนได้รับมา
(มาตรา 1599 ถึงมาตรา 1601 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)

กองมรดกของผู้ตาย ย่อมตกทอดแก่ทายาทโดยสิทธิตามกฎหมาย หรือโดยพินัยกรรม

1. ทายาทที่มีสิทธิตามกฎหมาย เรียกว่า ทายาทโดยธรรม ได้แก่ ผู้สืบสันดาน (คู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่) บิดามารดา พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน พี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ตามลำดับที่กฎหมายกำหนดไว้ (มาตรา 1629 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)

2. ทายาทที่มีสิทธิตามพินัยกรรม ได้แก่ ผู้รับพินัยกรรม
(มาตรา 1603 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)

ภาษีการรับมรดก จึงเกิดขึ้นเมื่อเจ้ามรดกถึงแก่ความตาย และทายาทผู้รับมรดกได้รับมรดกจากเจ้ามรดกแต่ละราย ไม่ว่าจะได้รับมาในคราวเดียวหรือหลายคราว ถ้ามรดกที่ได้รับมาจากเจ้ามรดกแต่ละรายรวมกันมีมูลค่าเกิน 100 ล้านบาท ต้องเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เกิน 100 ล้านบาท ตามที่กฎหมายกำหนด

(หมวด 2 การเสียภาษี พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีการรับมรดก

1. พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558
2. พระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การผ่อนชำระภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2559
3. กฎกระทรวง กำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2560
4. กฎกระทรวง กำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก และหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีตรวจสอบติดตาม พ.ศ. 2560
5. กฎกระทรวง กำหนดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทยซึ่งต้องเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2559
6. กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์การหักภาระที่ถูกรอนสิทธิในการคำนวณมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นมรดก พ.ศ. 2559
7. กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2559
8. ประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558
9. ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนหรือขยายกำหนดเวลาตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558

10. ประกาศกรมสรรพากร เรื่อง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558

11. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ 1) เรื่อง กำหนดแบบแสดงรายการภาษีการรับมรดก

12. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ 2) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อการขอคืนภาษีการรับมรดก

13. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ 3) เรื่อง กำหนดแบบคำอุทธรณ์และสถานที่ยื่นคำอุทธรณ์การประเมินภาษีการรับมรดก

14. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ 4) เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการงดหรือลดเบี้ยปรับภาษีการรับมรดก

15. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ 5) เรื่อง กำหนดแบบคำร้องขอผ่อนชำระภาษีการรับมรดก

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดก (หมวด 2)

พระราชบัญญัติการเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 <u>ไม่บังคับใช้แก่</u>

1 มรดกที่เจ้ามรดกตายก่อนพระราชบัญญัติการเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 บังคับใช้ (ก่อนวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2559)

2 มรดกที่คู่สมรสของเจ้ามรดกได้รับจากเจ้ามรดก

(มาตรา 3 ประกอบกับมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติการเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดก

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดก ได้แก่ ผู้ได้รับมรดกจากเจ้ามรดกแต่ละราย ไม่ว่าจะได้รับมาในคราวเดียวหรือหลายคราว ถ้ามรดกที่ได้รับมาจากเจ้ามรดกแต่ละรายรวมกันมีมูลค่าของทรัพย์สินทั้งสิ้นที่ได้รับเป็นมรดก หักด้วยภาระหนี้สินอันตกทอดมาจากการรับมรดกดังกล่าวเกิน 100 ล้านบาท ต้องเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เกิน 100 ล้านบาท สำหรับผู้รับมรดก ดังนี้

1. บุคคลธรรมดา ได้แก่ บุคคลดังต่อไปนี้

(1) บุคคลผู้มีสัญชาติไทย

(2) บุคคลธรรมดาผู้มิได้มีสัญชาติไทย แต่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(3) บุคคลธรรมดาผู้มิได้มีสัญชาติไทย แต่ได้รับมรดกอันเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

บุคคลธรรมดาตาม (1) (2) ให้เสียภาษีจากทรัพย์สินทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและนอกประเทศ

บุคคลตาม (3) ให้เสียภาษีจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

2. นิติบุคคลที่มีสัญชาติไทย ได้แก่ นิติบุคคลที่ถือว่าเป็นบุคคลมี่มีสัญชาติไทยตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2559 ดังต่อไปนี้

(1) เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย หรือ

(2) นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายในประเทศไทย หรือ

(3) เป็นนิติบุคคลที่ผู้มีสัญชาติไทย ถือหุ้นเกินร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในขณะมีสิทธิได้รับมรดก หรือ

(4) เป็นนิติบุคคลที่ผู้มีสัญชาติไทยเป็นผู้มีอำนาจบริหารกิจการเกินกึ่งหนึ่งของคณะบุคคลซึ่งมีอำนาจบริหารกิจการทั้งหมด เป็นผู้มีสัญชาติไทย

นิติบุคคลตาม (1) ถึง (4) ให้เสียภาษีการรับมรดกจากมรดกที่ได้รับเป็นทรัพย์สินทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและนอกประเทศ

3. กรณีผู้ที่ได้รับมรดกเป็นนิติบุคคลที่มิได้ถือว่าเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยตาม 2. แต่ได้รับมรดกอันเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ให้เสียภาษีจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

(มาตรา 11 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

บุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีการรับมรดก

1. บุคคลซึ่งได้รับเงินค่าใช้จ่ายในพระองค์ จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี และบุคคลซึ่งได้รับเงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕

2. บุคคลผู้ได้รับมรดกที่เจ้ามรดกแสดงเจตนาหรือเห็นได้ว่ามีความประสงค์ให้ใช้มรดกนั้น เพื่อประโยชน์ในกิจการศาสนา กิจการศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์

3. หน่วยงานของรัฐและนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการศาสนา กิจการศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์

4. บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญาหรือตามหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกันกับนานาประเทศ

(มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ประกอบกับกฎกระทรวง กำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2560 และกฎกระทรวง กำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีตรวจสอบติดตาม พ.ศ. 2560)

ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก (หมวด 2)

ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก มีดังต่อไปนี้

1. อสังหาริมทรัพย์
2. หลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
3. เงินฝากหรือเงินอื่นใดที่มีลักษณะอย่างเดียวกันซึ่งอยู่ในประเทศไทย ที่เจ้ามรดกมีสิทธิเรียกถอนคืนหรือสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินหรือบุคคลที่ได้รับเงินนั้นไว้
4. ยานพาหนะที่มีหลักฐานทางทะเบียน
5. ทรัพย์สินทางการเงินที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา

(มาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติการเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ประกอบกับกฎกระทรวง กำหนดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทยซึ่งต้องเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2559)

การคำนวณมูลค่าทรัพย์สิน การคำนวณภาษี และอัตราภาษี (หมวด 2)

การคำนวณมูลค่าทรัพย์วันที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก

1. อสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ให้ถือเอาตามราคาประเมินทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน หักด้วยภาระที่ถูกรอนสิทธิ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

2. อสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ให้คำนวณมูลค่า ดังนี้

(1) กรณีอสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ในประเทศซึ่งมีราคาประเมินในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ให้ถือเอาตามราคาประเมินทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามกฎหมายของประเทศนั้น

(2) กรณีอสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ในประเทศซึ่งไม่มีราคาประเมินในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ให้ใช้ราคาที่รับรองโดยหน่วยงานหรือองค์กรที่ได้รับการรับรองหรือความเห็นชอบให้เป็นผู้มีสิทธิประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ในประเทศที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

(3) กรณีอื่น ๆ ให้ใช้ราคาตลาดในวันที่ได้รับมรดก

3. หลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ถือเอาราคาของหลักทรัพย์นั้นในเวลาสิ้นสุดเวลาทำการของตลาดหลักทรัพย์ในวันที่ได้รับมรดก (2) บุคคลธรรมดาผู้มิได้มีสัญชาติไทย แต่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

4. หลักทรัพย์ที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ใช้มูลค่าดังต่อไปนี้

4.1 หุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ถือมูลค่าหุ้นเท่ากับมูลค่าทางบัญชีในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับกรรมสิทธิ์ในหุ้น เว้นแต่ ในกรณีทรัพย์มรดกที่เป็นหุ้นนั้นเป็นหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งไปถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น ให้ถือมูลค่าหุ้นดังนี้

(1) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ถือเอามูลค่าที่สูงกว่ามาใช้ในการคำนวณมูลค่าของทรัพย์มรดก ระหว่างมูลค่าดังต่อไปนี้

(ก) มูลค่าทางบัญชีในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับกรรมสิทธิ์ในหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ข) มูลค่าทางบัญชีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่นในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับกรรมสิทธิ์ในหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของต่างประเทศ ให้ถือเอาราคาหรือมูลค่าที่สูงกว่ามาใช้ในการคำนวณมูลค่าของทรัพย์มรดก ระหว่างราคาหรือมูลค่าดังต่อไปนี้

(ก) มูลค่าทางบัญชีในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับกรรมสิทธิ์ในหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ข) ราคาหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่นนั้นในเวลาสิ้นสุดเวลาทำการของตลาดหลักทรัพย์ในวันที่ได้รับมรดก

(3) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น เกินกว่า 1 แห่ง ให้ถือเอาราคาหรือมูลค่าที่สูงกว่ามาใช้ในการคำนวณมูลค่าของทรัพย์มรดก ระหว่างราคาหรือมูลค่าดังต่อไปนี้

(ก) ให้นับรวมราคาหรือมูลค่าหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น ๆ

(ข) มูลค่าทางบัญชีในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับกรรมสิทธิ์ในหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

4.2 ตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตั๋วเงิน หุ้นกู้ ให้ใช้มูลค่าดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่มีการจำหน่ายครั้งแรกต่ำกว่าราคาไถ่ถอน ให้ใช้ราคาที่จำหน่ายครั้งแรก

(2) กรณีที่มีการจำหน่ายครั้งแรกไม่ต่ำกว่าราคาไถ่ถอน ให้ใช้ราคาไถ่ถอน

4.3 หลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของต่างประเทศ ให้ถือเอาราคาของหลักทรัพย์นั้นในเวลาสิ้นสุดเวลาทำการของตลาดหลักทรัพย์ในวันที่ได้รับมรดก

4.4 หลักทรัพย์อื่น ให้ถือตามราคาหรือมูลค่าในวันที่ได้รับมรดก

5. ยานพาหนะ

(1) รถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ใช้ราคาประเมินราคารถสำหรับปิดอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร ในการโอนกรรมสิทธิ์ซื้อขายรถดังกล่าวที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด โดยให้คำนวณมูลค่าตามราคาเฉลี่ย ระหว่างราคาประเมินสูงสุด และราคาประเมินต่ำสุดของราคาประเมินรถ ในกรณีไม่มีมูลค่าตามราคาประเมินให้ใช้ราคาประเมินที่ประเมินโดยบุคคล หรือหน่วยงานที่เป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับการประเมินราคาทรัพย์สินนั้น

สำหรับมูลค่าของรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนในต่างประเทศ ให้ใช้ราคาประเมินที่ประเมินโดยบุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพของประเทศนั้น ๆ เกี่ยวกับการประเมิน ราคาทรัพย์สินนั้น

(2) เรือ หรือเครื่องบิน ให้ใช้ราคาประเมินที่ประเมินโดยบุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพของประเทศนั้น ๆ เกี่ยวกับการประเมินราคาทรัพย์สินนั้น

(3) กรณีนอกเหนือจาก (1) และ (2) ให้ถือตามราคาตลาดในวันที่ได้รับมรดก

6. เงินฝาก หรือเงินอื่นใดที่มีลักษณะทำนองเดียวกันที่เจ้ามรดกมีสิทธิเรียกถอนคืน หรือมีสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินหรือบุคคลที่ได้รับเงินนั้นไว้ การคำนวณมูลค่าให้ถือเอามูลค่าของเงินฝากหรือเงินอื่นใดที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน รวมทั้งดอกเบี้ย หรือผลประโยชน์อื่นใดที่จะได้รับจากเงินดังกล่าวในวันที่ได้รับมรดกนั้น

กรณีมูลค่ามรดกที่ได้รับเป็นเงินตราต่างประเทศ ต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย โดยให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ซื้อขายกับลูกค้า ซึ่งเป็นอัตราซื้อถัวเฉลี่ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศและเผยแพร่เมื่อสิ้นวันทำการของแต่ละวัน ในเว็บไซต์ของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย เพื่อคำนวณภาษีการรับมรดกสำหรับมรดกที่มีมูลค่าเป็นเงินตราต่างประเทศ

(มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ประกอบกับกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์การหักภาระที่ถูกรอนสิทธิในการคำนวณมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นมรดก พ.ศ. 2559 และกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2559

วิธีการคำนวณภาษี

1.	มูลค่ามรดกที่ได้รับทั้งสิ้น	X X X , X X X , X X X . –
2.	หัก ภาระหนี้สินอันตกทอดมาจากการรับมรดก	X X X , X X X , X X X . –
3.	หัก มูลค่ามรดกที่ไม่ต้องเสียภาษี	1 0 0 , 0 0 0 , 0 0 0 . –
4.	มูลค่ามรดกที่ต้องเสียภาษี	X X X , X X X , X X X . –

อัตราภาษี

สำหรับอัตราภาษีที่ใช้ในการคำนวณภาษีการรับมรดก ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คำนวณและเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 ของมูลค่ามรดกในส่วนที่ต้องเสียภาษี แต่ถ้าผู้ได้รับมรดกเป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดาน ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 5 ของมูลค่ามรดกสุทธิที่ต้องเสียภาษี

(มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

การยื่นแบบและการชำระภาษีการรับมรดก (หมวด 3)

การยื่นแบบและการชำระภาษีการรับมรดก

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดก ให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีการรับมรดก (ภ.ม.60) และชำระภาษีภายใน 150 วันนับแต่วันที่ได้รับมรดกที่เป็นเหตุให้มีหน้าที่เสียภาษี โดยให้พิมพ์จากระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของกรมสรรพากร และสามารถยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ ณ สถานที่อื่นใดตามที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตายก่อนครบกำหนดเวลายื่นแบบ โดยยังมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ให้ผู้จัดการมรดกของผู้นั้นมีหน้าที่ยื่นแบบและชำระภาษี พร้อมทั้งเงินเพิ่มร้อยละ 1.50 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ แทนผู้ตายภายใน 150 วันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการมรดก โดยไม่ต้องเสียเบี้ยปรับ สำหรับเงินเพิ่มให้คำนวณตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการจนถึงวันที่ชำระภาษีครบถ้วน

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตายเมื่อครบกำหนดเวลา โดยยังมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ให้ผู้จัดการมรดกของผู้นั้นมีหน้าที่ยื่นแบบและชำระภาษี พร้อมทั้งเงินเพิ่มร้อยละ 1.50 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ แทนผู้ตายภายใน 150 วันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการมรดก โดยเสียเบี้ยปรับ 1 เท่า ของเงินภาษีที่ต้องชำระ สำหรับเงินเพิ่มให้คำนวณตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการจนถึงวันที่ชำระภาษีครบถ้วน หากยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีภายหลังกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ชำระภาษี พร้อมทั้งเงินเพิ่มร้อยละ 1.50 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยเสียเบี้ยปรับ 2 เท่า ของเงินภาษีที่ต้องชำระ สำหรับเงินเพิ่มให้คำนวณตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการจนถึงวันที่ชำระภาษีครบถ้วน

การแต่งตั้งผู้จัดการมรดกมาดำเนินการแทนผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้กระทำภายใน 180 วัน หากไม่มีการแต่งตั้งผู้จัดการมรดกมาดำเนินการแทน ให้ทายาทซึ่งมีสิทธิรับมรดกของผู้ตายมีหน้าที่ยื่นแบบและชำระภาษี ภายใน 150 วันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลา 180 วัน ในกรณีที่มีทายาทหลายคน ให้ทายาทตกลงมอบให้ทายาทคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี ถ้าไม่อาจตกลงกันได้ ให้ทายาทคนใดคนหนึ่งยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อแต่งตั้งผู้จัดการมรดกต่อไป

(มาตรา 17 ถึงมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

การผ่อนชำระภาษีการรับมรดก (หมวด 3)

กรณีผ่อนชำระภาษีการรับมรดก

กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นคำร้องขอผ่อนชำระ พร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ ณ สถานที่อื่นใดตามที่อธิบดีกำหนด

การผ่อนชำระภาษี มีดังนี้

1. การขอผ่อนชำระภาษี ภายใน 2 ปี ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินเพิ่ม สำหรับเงินเพิ่มที่อาจคำนวณได้ตลอดระยะเวลาการผ่อนชำระภาษีนั้น
2. การผ่อนชำระที่เกินกว่า 2 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 0.50 ต่อเดือน
3. การผ่อนชำระภาษี สามารถผ่อนชำระภาษีให้เสร็จสิ้นก่อนกำหนดเวลาที่ขอผ่อนชำระภาษีได้
4. กรณีผู้ผ่อนชำระภาษี ผิดนัดชำระภาษีงวดใดงวดหนึ่ง ให้ผู้ผ่อนชำระภาษีหมดสิทธิการผ่อนชำระภาษีและต้องชำระภาษีที่ค้างอยู่ทั้งจำนวนพร้อมเงินเพิ่ม

กรณีห้ามผ่อนชำระภาษี

หากตรวจสอบพบว่ามูลค่ามรดกที่ต้องเสียภาษีขาดไปเกินกว่าร้อยละ 25 หรือพบว่ามีรายการที่ผู้ยื่นมิได้แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีหรือแสดงไว้เป็นเท็จ

การยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษี ต้องแจ้งรายละเอียดการผ่อนชำระภาษีในคำร้องขอผ่อนชำระ มีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

1. จำนวนปีที่จะผ่อนชำระภาษีต้องไม่เกิน 5 ปี
2. จำนวนงวดที่จะผ่อนชำระภาษีในแต่ละปี โดยกำหนดเป็นงวดรายเดือน งวดราย 3 เดือน งวดราย 6 เดือน หรืองวดราย 12 เดือน
3. จำนวนเงินที่จะผ่อนชำระภาษีในแต่ละปี
4. จำนวนเงินที่จะต้องชำระในแต่ละงวด โดยมีจำนวนเงินเท่ากันทุกงวด ซึ่งเฉลี่ยตามจำนวนที่จะผ่อนชำระภาษีในแต่ละปี
5. หลักประกันการผ่อนชำระภาษี ต้องไม่มีภาระผูกพันและมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าภาษีที่ต้องชำระ ได้แก่
   (1) หนังสือค้ำประกัน ของสถาบันการเงินภายในประเทศ โดยให้ส่งมอบหนังสือค้ำประกันต่อกรมสรรพากร
   (2) ที่ดินหรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของผู้ผ่อนชำระภาษี หรือของบุคคลอื่นโดยจดทะเบียนจำนองไว้ต่อกรมสรรพากร
   (3) กรรมสิทธิ์ห้องชุดในอาคารชุดของผู้ผ่อนชำระภาษีหรือของบุคคลอื่น โดยจดทะเบียนจำนองไว้ต่อกรมสรรพากร
   (4) พันธบัตรรัฐบาลของผู้ผ่อนชำระภาษี หรือของบุคคลอื่น โดยทำสัญญาจำนำไว้ต่อกรมสรรพากร

ผู้ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระต้องจัดให้มีหลักประกัน ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ยื่นคำร้อง หากไม่มีหลักประกันอย่างครบถ้วนตามที่แจ้งไว้ภายในกำหนดเวลา ให้สิทธิการผ่อนชำระภาษีสิ้นสุดลง

(มาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ประกอบกับพระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การผ่อนชำระภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2559)

การประเมินภาษีการรับมรดก (หมวด 3)

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจในการประเมินภาษี ดังนี้

1. เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ให้มีอำนาจประเมินภาษีได้ ภายในกำหนดเวลา 10 ปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษี

2. เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินภาษีแล้ว ให้แจ้งการประเมินภาษีนั้นเป็นหนังสือไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษี และให้ผู้นั้นชำระภาษีพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ถ้ามี ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ในกรณีนี้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะใช้สิทธิอุทธรณ์การประเมินภาษีก็ได้

(มาตรา 20 ถึงมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน (หมวด 3)

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษี ผู้แทน หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ กับมีอำนาจสั่งบุคคลเหล่านั้นให้นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่น อันควรแก่เรื่องมาตรวจสอบไต่สวนได้ หรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวตอบคำถามเป็นหนังสือ แต่จะต้อง ให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วันนับแต่วันที่ได้รับหมายเรียกหรือได้รับคำสั่ง

(มาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินภาษีแล้ว ให้แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษี และให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีนั้นชำระภาษีพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม (ถ้ามี) ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ในกรณีนี้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะใช้สิทธิอุทธรณ์การประเมินภาษีก็ได้ ทั้งนี้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะผ่อนชำระภาษีภายในเวลาไม่เกิน 5 ปีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และเมื่อผู้มีหน้าทีเสียภาษีได้ชำระภาษีครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินเพิ่ม แต่ในกรณีที่ผ่อนชำระภาษีเกิน 2 ปี จะกำหนดให้ต้องเสียเงินเพิ่มบางส่วนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้

(มาตรา 22 มาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ประกอบกับพระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผ่อนชำระภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2559)

การขอคืนเงินภาษีการรับมรดก (หมวด 3)

ในกรณีผู้ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีได้ชำระภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือได้ชำระไว้เกินกว่าที่ต้องเสีย ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับคืนภาษี ผู้มีสิทธิได้รับคืนภาษีการรับมรดกที่ยื่นคำร้องขอคืนภาษีการรับมรดก โดยใช้คำรองขอคืนเงินภาษีอากร (ค.10) เป็นแบบคำร้องขอคืนภาษีการรับมรดก ภายใน 5 ปีนับแต่วันชำระภาษีทั้งหมดต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแห่งใดแห่งหนึ่ง พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

1. ใบเสร็จรับเงินภาษีการรับมรดก
2. หลักฐานแสดงการเสียภาษีการรับมรดกไว้เกิน
3. หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ขอคืน

กรมสรรพากรจะพิจารณาคืนเงินภาษี พร้อมกับหนังสือแจ้งคืนเงินภาษีอากร (ค.20) ตามที่อยู่ที่ระบุในคำร้องขอคืนเงินภาษีอากร (ค.10) และในการขอรับเงินคืนภาษีไม่มีสิทธิเรียกดอกเบี้ยจากเงินภาษีที่คืน

(มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สิน (หมวด 3)

กรณีภาษีการรับมรดกดังกล่าว เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว แต่มิได้ชำระให้เสร็จสิ้น ให้ถือเป็น ภาษีค้าง ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้างดังกล่าว อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดเสียภาษีได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมิต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง ทั้งนี้ อธิบดีจะมอบอำนาจให้รองอธิบดีหรือสรรพากรภาคสำหรับการดำเนินการภายในเขตท้องที่ก็ได้

1. วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยอนุโลม และเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และเงินภาษีค้าง ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน

2. วิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

อย่างไรก็ดี เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าวอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบอำนาจนั้น มีอำนาจ ดังนี้

(1) ออกหมายเรียกผู้ต้องรับผิดชำระภาษีค้างและบุคคลใดๆ ที่มีเหตุสมควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีค้างมาให้ถ้อยคำ

(2) สั่งบุคคลตาม (1) ให้นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บ ภาษีค้างมาตรวจสอบ

ทั้งนี้ การดำเนินการตาม (1) หรือ (2) ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วันนับแต่วันได้รับหมายเรียก หรือคำสั่ง

(มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

การอุทธรณ์ (หมวด 4)

การอุทธรณ์ภาษีมรดก สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

1. ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ภาษีมรดก ได้แก่ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับหนังสือแจ้งการประเมินและไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมินดังกล่าว

2. ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้โดยยื่นคำอุทธรณ์ตามแบบ ภ.ม.6 ภายในกำหนดเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษี

3. สถานที่ในการยื่นคำอุทธรณ์ให้ยื่น ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

   3.1 กองอุทธรณ์ภาษี

   3.2 สำนักงานสรรพากรภาค

   3.3 สำนักงานสรรพากรพื้นที่ทุกแห่ง

4. คณะกรรมการอุทธรณ์ (ประกอบด้วย อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน เป็นประธาน ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนกรมการปกครอง เป็นกรรมการ) ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน 180 วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ทั้งนี้ อธิบดีจะอนุมัติให้ขยายออกไปอีกก็ได้แต่ไม่เกิน 90 วัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้ โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์

5. คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายใน 15 วันนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์

6. หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ สามารถฟ้องคดีต่อศาลได้ภายใน 180 วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัย

7. การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษี เว้นแต่กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาได้

8. กรณีไม่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีหน้าที่ชำระภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

9. กรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องชำระภายในกำหนดเวลา 30 วัน ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ฟ้องคดีไม่ต้องเสียภาษี หรือเสียน้อยลง ให้กรมสรรพากรคืนเงินภาษีที่ต้องคืนให้แก่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ฟ้องคดีภายใน 30 วันนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(มาตรา 26 ถึงมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม (หมวด 5)

เบี้ยปรับ

กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียเบี้ยปรับในกรณี ดังนี้

1. กรณีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเบี้ยปรับอีก 1 เท่าของเงินภาษีที่ต้องชำระ
2. กรณียื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ครบถ้วน หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง อันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีที่ต้องชำระขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีก 0.50 เท่าของเงินภาษีที่ต้องชำระ

เงินเพิ่ม

กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ไม่ชำระภาษีให้ครบถ้วนภายในกำหนดเวลา ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.50 ต่อเดือนโดยไม่รวมเบี้ยปรับ สำหรับการคำนวณเงินเพิ่ม ให้เริ่มนับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการจนถึงวันที่ยื่นแบบและชำระภาษี แต่เงินเพิ่มที่คำนวณไม่ให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระ ทั้งนี้ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ถือเป็นเงินภาษี

(มาตรา 29 ถึงมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)

บทกำหนดโทษ (หมวด 6)

บทกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558

1. กรณีบุคคลธรรมดา

(1) หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.ม.60) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500,000 บาท

(2) หากไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน หรือไม่ยอมตอบคำถามของเจ้าพนักงานประเมิน หรือของประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือนหรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) หากทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึด หรืออายัด ให้แก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี และปรับไม่เกิน 400,000 บาท

(4) หากจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี หรือให้ความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกงหรือใช้อุบายโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี หรือแนะนำหรือสนับสนุนให้บุคคลอื่นกระทำการดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2. กรณีนิติบุคคล

หากผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคล ต้องรับโทษโดยถือว่ามีส่วนร่วมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

(มาตรา 33 ถึงมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558)